

Forslag til Lov om en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet

Kapitel 1

Lovens anvendelsesområde

§ 1. Loven finder anvendelse på alle direkte tegnende skadesforsikringsselskaber, der har fået tilladelse af Finanstilsynet til at drive forsikringsvirksomhed, og som tegner forsikringer for de i § 2 nævnte risici.

Stk. 2. Terrorforsikringsordningen er en statslig genforsikringsgaranti, som udløses, når de samlede erstatningskrav til de omfattede skadesforsikringsselskaber overstiger en i medfør af § 3, stk. 5, årlig fastsat grænse.

Stk. 3. Filialer beliggende i Danmark af skadesforsikringsselskaber med hjemsted i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med, og som er anmeldt til at tegne forsikringer i Danmark for de i § 2 nævnte risici, kan tilslutte sig terrorforsikringsordningen.

Stk. 4. Skadesforsikringsselskaber med hjemsted i andre lande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale, og som er anmeldt til at tegne forsikringer i Danmark for de i § 2 nævnte risici, kan tilslutte sig terrorforsikringsordningen.

§ 2. Forsikringer, der dækker nukleare, biologiske, kemiske og radioaktive (kaldet NBCR) terrorrisici på bygninger og løsøre, herunder driftstab, samt på motorkøretøjer (motorkasko) og på skibe (søskasko) i Danmark, er omfattet af ordningen.

Kapitel 2

Medlemskab og bidragspligt

§ 3. De i § 1, stk. 1, nævnte forsikringsselskaber er forpligtede til at være medlemmer af terrorforsikringsordningen og skal betale en årlig risikopræmie til den danske stat for at få stillet genforsikringsgarantien til rådighed.

Stk. 2. De i § 1, stk. 3 og stk. 4, nævnte udenlandske skadesforsikringsselskaber, som har tilsluttet sig ordningen, skal ligeledes betale en årlig risikopræmie til den danske stat for at få stillet genforsikringsgarantien til rådighed.

Stk. 3. De skadesforsikringsselskaber, jf. stk. 1 og stk. 2, som er medlemmer af terrorforsikringsordningen, skal etablere en fælles juridisk enhed, som skal administrere præmiebetaling til den danske stat, skadesudbetalinger til medlemmerne samt tilbagebetaling til den danske stat, jf. kapitel 4. Til brug for sin virksomhed kan den juridiske enhed kræve alle relevante oplysninger af medlemmerne af ordningen.

Stk. 4. Den juridiske enhed, jf. stk. 3, kan organisere sig i en skadesfordelingspool, hvor udgifterne til de dækningsberettigede skader, som det enkelte selskab rammes af, fordeles på alle deltagende selskaber, der dækker de i § 2 nævnte risici.

Stk. 5. Størrelsen af den årligt fastsatte grænse for hvornår genforsikringsgarantien træder i kraft, jf. § 4, stk. 1, fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren efter indstilling fra Terrorforsikringsrådet.

Stk. 6. Økonomi- og Erhvervsministeren nedsætter Terrorforsikringsrådet, som består af repræsentanter fra Finansministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Finanstilsynet og Forsikring & Pension.

Stk. 7. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter nærmere regler for Terrorforsikringsrådets sammensætning, arbejde og udnævnelsen af medlemmer.

Stk. 8. Størrelsen af den årlige risikopræmie til den danske stat, jf. stk. 1 og 2, udgør ved ordningens ikrafttræden 0,15 pct. af genforsikringsgarantien.

Stk. 9. Økonomi- og erhvervsministeren kan ændre størrelsen af den årlige risikopræmie til den danske stat, jf. stk. 1 og stk. 2, såfremt EU-Kommissionen vurderer, at der skal lægges en anden risikopræmie til grund.

Kapitel 3

Dækningsomfang for den statslige genforsikringsgaranti og anmeldelse af krav

§ 4. Når erstatningskravene, jf. § 2, mod de selskaber, der er omfattet af ordningen, overstiger den årligt fastsatte grænse, jf. § 3, stk. 5, træder den statslige genforsikringsgaranti i kraft.

Stk. 2. Genforsikringsgarantien udgør 15 mia. kr. årligt.

§ 5. Erstatningskrav, der overstiger den efter § 3, stk. 5 fastsatte grænse, anmeldes til økonomi- og erhvervsministeren af den i § 3, stk. 3, nævnte juridiske enhed.

Stk. 2. Udbetaling fra den statslige genforsikringsgaranti sker til den juridiske enhed, jf. § 3, stk. 3.

Kapitel 4

Tilbagebetaling

§ 6. Tilbagebetaling til den danske stat af udbetalte beløb fra den statslige genforsikringsgaranti sker i overensstemmelse med bestemmelserne i § 7.

Stk. 2. Det beløb, der skal tilbagebetales til staten, fradrages summen af de årlige risikopræmier, tillagt den gennemsnitlige statsrente, som den etablerede juridiske enhed, jf. § 3, stk. 3, har betalt til den danske stat. Renten tilskrives ved hvert kalenderårs udløb.

Stk. 3. Tilbagebetalingen sker med en forrentning svarende til den gennemsnitlige statsrente. Renten tilskrives ved hvert kalenderårs udløb.

§ 7. Forsikringstagere, som har forsikringer, der dækker bygninger, løsøre, herunder driftstab, motorkasko eller søkasko i Danmark, skal medvirke til tilbagebetaling af udbetalte beløb fra den statslige genforsikringsgaranti.

Stk. 2. Denne tilbagebetaling sker ved en årlig opkrævning på policen, der udgør 5 pct. af forsikringspræmiens størrelse.

Kapitel 5

Twister

§ 8. Uoverensstemmelse mellem økonomi- og erhvervsministeren og den etablerede juridisk enhed, jf. § 3, stk. 3, kan indbringes for en voldgiftsret. Voldgiftsrettens kendelse er endelig og kan ikke indbringes for domstolene.

Stk. 2. Voldgiftsretten består af to voldgiftsmænd og en opmand. Den ene af voldgiftsmændene udpeges af økonomi- og erhvervsministeren og den anden af og den etablerede juridiske enhed, jf. § 3, stk. 3. Opmanden udpeges af voldgiftsmændene i forening eller i tilfælde af uenighed af præsidenten for Østre Landsret. Gensidig meddelelse om valg af voldgiftsmand skal ske senest en måned efter at begæring om voldgift er fremsat.

Kapitel 6

Ikrafttrædelsesbestemmelser m.v.

§ 9. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

§ 10. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Formålet med lovforslaget er at oprette en ordning, som kan understøtte markedet for forsikring mod terror, således at virksomheder og borgere beskyttes bedre mod økonomiske tab, som vil kunne opstå på baggrund af visse terrorhandlinger. Det foreslås at lave en ordning, som kan give dækning for en del af den risiko, som forsikringsbranchen påtager sig ved at forsikre mod skader, der kan opstå ved terrorangreb, hvor der anvendes nukleare, biologiske, kemiske eller radioaktive våben (NBCR-våben).

En arbejdsgruppe nedsat af regeringen udsendte i februar 2008 Rapport om Terrorforsikring i Danmark. Det fremgår af rapporten, at mulighederne for at købe genforsikring på markedsvilkår for terrorangreb, hvor der anvendes NBCR-våben, er yderst begrænsede. Det betyder, at et forsikrings-selskab selv må bære hele risikoen ved et sådant angreb, hvis der tegnes forsikringer med sådanne dækninger. De begrænsede muligheder for at købe reassurancedækning vil sammenholdt med de terrorscenarier, der beskrives i rapporten kunne medføre en trussel mod forsikringsbranchens overlevelse. Derfor er der et behov for en terrorforsikringsordning, så forsikringsbranchen beskyttes mod solvensproblemer som følge af større terrorangreb, hvor der anvendes NBCR-våben. Det foreslås, at ordningen skal bidrage til at dække skader på bygninger og løsøre, herunder driftstab, samt på motorkøretøjer og skibe.

I en række OECD-lande er der etableret forskellige former for ordninger, hvor staten i samarbejde med forsikringsselskaberne sikrer dækning af skader som følge af terror i varierende grad. Det er sket i bl.a. Frankrig, Tyskland, Holland, Spanien, Storbritannien og USA.

I Rapport om Terrorforsikring i Danmark anbefales endvidere, at der nedsættes en arbejdsgruppe med henblik på at skabe klarhed om terrordækningen på området for arbejdsskadeforsikring. Regeringen har på den baggrund besluttet at nedsætte en arbejdsgruppe.

2. Lovforslagets indhold

Det foreslås at oprette en terrorforsikringsordning på skadesforsikringsområdet, som dækker NBCR-terror-skader. Skader indebærer ifølge ordningen skader på bygninger og løsøre samt herunder et dertil knyttet driftstab. Endvidere dækker ordningen kaskoskader på motorkøretøjer og kaskoskader på skibe som følge af NBCR-terror.

Ordningen er inddelt i to lag. Første lag er en selvrisiko (et selvbehold) for branchen, nemlig en grænse for hvornår genforsikringsgarantien træder i kraft. Grænsen vurderes på nuværende tidspunkt til at være på mindst 5 mia. kr. Selvbeholdet fastlægges årligt og er baseret på selskabernes solvenssituation samt det genforsikringsbeløb, det vil være muligt for branchen at opnå på det internationale genforsikringsmarked.

Andet lag er en statslig garanti, som udløses såfremt skaden overstiger branchens selvbehold (en slags statslig genforsikringsgaranti) på op til 15 mia. kr. De to lag dækker således samlet skader op til mindst 20 mia. kr. årligt, vurderet på nuværende tidspunkt.

Størrelsen af selvbeholdet (selvrisikoen) revurderes og fastlægges årligt. Selvbeholdet fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren efter indstilling fra Terrorforsikringsrådet, som nedsættes efter loven. Rådet vil bestå af repræsentanter fra Finansministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet, Finanstilsynet og Forsikring & Pension. Ved den årlige vurdering af beløbsgrænsen skal inddrages den aktuelle størrelse af det internationale genforsikringsmarked for NBCR-terrorrisici omfattet af ordningen, jf. § 2, og andre markedsmæssige muligheder for afdækning af sådanne NBCR-terrorrisici.

Desuden skal grænsen vurderes på baggrund af branchens samlede solvenssituation. Det betyder i praksis, at der skal foretages en vurdering af, hvor store terrorskader branchen selv kan bære, før der opstår solvensproblemer for branchen. Med solvensproblemer lægges til grund, at et selskabs basiskapital ikke opfylder det lovmæssige solvenskrav, svarende til en solvensgrad mindre end én. Det skal samtidig lægges til grund, at mindst 25-30 pct. af de i § 1, stk. 1, nævnte forsikringselskaber, der deltager i ordningen, skal have solvensproblemer, før ordningen træder til.

De deltagende skadesforsikringselskaber skal årligt betale en risikopræmie til staten for at få stillet genforsikringsgarantien til rådighed. Risikopræmien fastsættes til 0,15 pct. ved ordningens ikrafttrædelse, hvilket for en genforsikringsgaranti på 15 mia. kr. svarer til 22,5 mio. kr. årligt.

Ordningen indebærer, at staten via ordningen foretager udbetaling til forsikringselskaberne i tilfælde af NBCR-terrorskader, der overstiger selvbeholdet. Ved terrorskader på f.eks. 12 mia. kr., vil staten således skulle tilføre selskaberne midler for højst 7 mia. kr. hvis der er et selvbehold på mindst 5 mia. kr. Selskaberne vil stadig skulle udbetale erstatninger for alle 12 mia. kr. til forsikringstagerne.

Ordningen indebærer endvidere, at staten højst kan blive forpligtet til at foretage udbetalinger for 15 mia. kr. som følge af genforsikringsgarantien inden for det enkelte år.

Der foreslås obligatorisk deltagelse i ordningen for alle direkte tegnende skadesforsikringselskaber, der har fået tilladelse af Finanstilsynet, og som dækker NBCR-terrorrisici på bygninger mv. i Danmark. Det har den fordel i modsætning til en frivillig ordning, at flest mulige forsikringstagere sikres dækning i tilfælde af et terrorangreb, der forårsager skader, som er omfattet af ordningen.

I tilfælde af, at der udbetales midler fra staten i henhold til ordningen, skal der efterfølgende ske tilbagebetaling. Forsikringstagere (både virksomheder og private), der har forsikret deres bygninger mv. beliggende i Danmark, vil over en årrække skulle foretage en tilbagebetaling af statens udgifter til udbetaling af garantien. Ordningen finansieres således først efter eventuelle udbetalinger, hvilket er med til at minimere de administrative omkostninger i fravær af NBCR-terrorangreb.

Tilbagebetalingen sker ved en årlig opkrævning på den enkelte forsikringspolice med 5 pct. af forsikringspræmien. Forsikringstagere med de største forsikringspræmier bidrager således absolut set med mest. Det er vurderingen, at en udbetaling for staten på 15 mia. kr. højst vil tage ca. 15 år at tilbagebetale.

Tilbagebetalingen sker med en forrentning svarende til den gennemsnitlige statsrente, som tilskrives ved hvert kalenderårs udløb. Det beløb, som forsikringsbranchen (og i sidste ende forsikringstager-

ne) allerede har betalt i garantipræmie og tillagt rente (den gennemsnitlige statsrente, som ligeledes tilskrives ved hvert kalenderårs udløb) fradrages i tilbagebetalingen.

Skader, der overstiger summen af selvbeholdet og garantien, vil fortsat skulle dækkes af forsikringsselskaberne, ligesom den foreslåede ordning ikke indebærer en begrænsning af forsikringstagerens mulighed for at gøre krav på erstatning gældende over for selskaberne.

Det foreslås, at de skadesforsikringsselskaber, der er omfattet af ordningen, skal etablere en juridisk enhed til varetagelse af bl.a. selvbehold, præmiebetaling til staten, police- og skadeadministration samt tilbagebetaling af statens skadeudgifter. Den juridiske enhed kan etableres som en skadesfordelingspool, hvor udgiften til de dækningsberettigede skader, som det enkelte selskab rammes af, fordeles på alle deltagende selskaber.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Staten vil årligt oppebære en risikopræmie. I udgangspunktet vil denne præmie udgøre 22,5 mio. kr. Hvis der ikke sker en terrorbegivenhed, som udløser genforsikringsgarantien, vil risikopræmien være en indtægt for staten. I modsat fald vil den oppebårne præmie medgå til at dække skaderne. Genforsikringsgarantien vil, hvis den bliver aktuel, blive tilbagebetalt over en periode, som vurderes til ikke at overstige 15 år.

Der vil blive en øget arbejdsmængde i forbindelse med Terrorforsikringsrådet, der anslås til at udgøre ca. 250 timer om året. Desuden vil der være omkostninger i forbindelse med den årlige vurdering af muligheden for at opnå markedsbaseret genforsikring for NBCR-terrorrisici. Der vil til grund for vurderingen blive indhentet oplysninger om markedet fra en international genforsikringsmægler. Finanstilsynet vil i den forbindelse kontakte 3-4 store genforsikringsselskaber for at få underbygget oplysningerne. Omkostningerne i forbindelse hermed anslås til 500.000 kr. årligt og nødvendige i al den tid ordningen eksisterer. Midlerne er driftsmidler.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget er forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens virksomhedspanel til en undersøgelse af de administrative konsekvenser. Resultaterne heraf vil blive fremsendt til det relevante udvalg, så snart de foreligger.

5. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

7. Forholdet til EU- retten

Den foreslåede ordning vurderes at indeholde statsstøtte i EU-traktatens art. 87, stk.1's forstand, idet det må antages, at forsikringsselskaberne opnår en fordel ved at få stillet den statslige genforsikringsgaranti til rådighed. Ordningen skal således anmeldes til Kommissionen med henblik på godkendelse, jf. EU-traktatens art. 88, stk.3.

8. Høring

[Indsættes senere]

9. Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Staten vil årligt oppebære en risikopræmie. I udgangspunktet vil denne præmie udgøre 22,5 mio. kr. Hvis der ikke sker en terrorbegivenhed, som udløser genforsikringsgarantien, vil risikopræmien være en indtægt for staten.	Ingen.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Øget arbejdsmængde i forbindelse med Terrorforsikringsrådet, der anslås til at udgøre ca. 250 timer om året. Desuden vil der være omkostninger i forbindelse med den årlige vurdering af muligheden for at opnå markedsbaseret genforsikring for NBCR-terrorrisici. Der vil til grund for vurderingen blive indhentet oplysninger om markedet fra en international genforsikringsmægler. Finanstilsynet vil i den forbindelse kontakte 3-4 store genforsikrings-selskaber for at få underbygget oplysningerne. Omkostningerne i forbindelse hermed anslås til 500.000 kr. årligt og nødvendige i al den tid ordningen eksisterer.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	De omfattede skadesforsikringsselskaber vil skulle betale en årlig præmie. Ved ordningens ikrafttræden vil præmien sandsynligvis udgøre 22,5 mio. kr.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen.	Lovforslaget er forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsens virksomhedspanel til en undersøgelse af de administrative konsekvenser. Resultaterne heraf vil blive fremsendt til det relevante udvalg, så snart de foreligger.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.

Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Den foreslåede ordning vurderes at indeholde statsstøtte i EU-traktatens art. 87, stk.1's forstand, idet det må antages, at forsikringsselskaberne opnår en fordel ved at få stillet den statslige genforsikringsgaranti til rådighed. Ordningen skal således anmeldes til Kommissionen med henblik på godkendelse, jf. EU-traktatens art. 88, stk.3.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Stk. 1 fastlægger, hvilke forsikringsselskaber der er omfattet af ordningen. Ordningen skal dække direkte tegnende (modsat genforsikring) skadesforsikringsselskaber, som har fået Finanstilsynets tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed. Dette omfatter selskaber med vedtægtsmæssigt hjemsted her i landet og filialer her i landet af udenlandske skadesforsikringsselskaber fra såkaldte tredjelande, dvs. udenfor EU- og EØS-området.

Det er endvidere en betingelse, at selskabet rent faktisk tegner forsikringer, som dækker NBCR-terrorisici, jf. § 2 og bemærkninger hertil.

Stk. 2 fastslår, at udbetalinger fra den statslige garanti først vil ske, når erstatningskravene er opgjort til at overstige en beløbsgrænse, der fastsættes årligt, jf. § 3, stk. 4, og bemærkninger hertil.

Stk. 3 fastslår, at filialer i Danmark af skadesforsikringsselskaber fra andre EU/EØS-lande, som er anmeldt til at tegne forsikringer, som dækker NBCR-terrorisici, jf. § 2 og bemærkninger hertil, vil kunne vælge frivilligt at tilslutte sig ordningen.

Stk. 4 fastslår, at skadesforsikringsselskaber fra andre EU/EØS-lande, som er anmeldt i Danmark som grænseoverskridende tjenesteydere til at tegne forsikringer, som dækker NBCR-terrorisici, jf. § 2 og bemærkninger hertil, vil kunne vælge frivilligt at tilslutte sig ordningen.

Til § 2

Bestemmelsen fastslår, hvilke typer forsikringer og risici, der er omfattet af ordningen. Ordningen dækker i de tilfælde, hvor der sker skader som følge af NBCR-terror, dvs. terror udøvet ved brug af nukleare, biologiske, kemiske og radioaktive midler.

Ordningen dækker skader på bygninger og løsøre (forsikringsklasse 8 og 9), herunder driftstab (forsikringsklasse 16), samt kaskoskader på motorkøretøjer (forsikringsklasse 3) og skibe (forsikringsklasse 6) som følge af brugen af NBCR-våben.

Ordningen dækker alle typer kunder, dvs. både privat- og erhvervskunder, der har tegnet de nævnte typer forsikringer.

Det fastslås også, at den forsikrede genstand eller interesse skal befinde sig i Danmark, idet ordningen kun dækker risici beliggende her i landet. Dette giver sig selv ved bygninger, men løsøre, biler og skibe skal også befinde sig i Danmark, når skaden sker, for at være dækket.

Til § 3

Stk. 1 fastslår, at de omfattede direkte tegnende skadesforsikringselskaber, jf. § 1, stk.1, og bemærkninger hertil, har pligt til at være medlem af ordningen. Den obligatoriske deltagelse i terrorforsikringsordningen for de pågældende selskaber er fastsat ud fra et ønske om, at flest mulige forsikringstagere har en ekstra sikkerhed for at kunne få udbetalt erstatning i tilfælde af NBCR-terrorskader, forudsat deres policer dækker de pågældende risici.

Stk. 2 fastslår, at de udenlandske skadesforsikringselskaber fra andre EU/EØS – lande, som frivilligt har tilsluttet sig terrorforsikringsordningen, jf. § 1, stk.3 og 4 og bemærkninger hertil, ligeledes skal være med til at betale den pågældende risikopræmie til staten for at få stillet genforsikringsgarantien til rådighed.

Stk. 3 fastslår, at skadesforsikringselskaberne skal organisere sig i en juridisk enhed, som skal virke som et administrationselskab, der blandt andet varetager selvbehold, præmiebetaling til staten, almindelig police- og skadeadministration, skadesudbetalinger til medlemmerne samt tilbagebetaling af staten. Bestemmelsen fastslår endvidere, at den juridiske enhed til brug i sit arbejde kan kræve alle relevante oplysninger af medlemsselskaberne.

Stk. 4 giver muligheden for at den juridiske enhed kan organisere sig som en skadesfordelingspool, hvor udgiften til de dækningsberettigede skader fordeles på de deltagende selskaber.

Det fastslås i stk. 5, at størrelsen af beløbsgrænsen skal fastsættes årligt af økonomi- og erhvervsministeren efter indstilling fra Terrorforsikringsrådet.

Størrelsen af branchens selvbehold skal revurderes og fastlægges årligt – første gang umiddelbart inden ordningen træder i kraft. Ved revurderingen skal der tages udgangspunkt i muligheden for genforsikring på det aktuelle genforsikringsmarked for NBCR-terrorskader og den aktuelle solvenssituation i branchen. Størrelsen af branchens selvbehold fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren, efter indstilling fra Terrorforsikringsrådet, som nedsættes i henhold til loven, jf. nedenfor.

Ved fastlæggelsen af den aktuelle solvenssituation i branchen skal der foretages en vurdering af, hvor store terrorkader branchen selv kan bære, før der opstår solvensproblemer for branchen. Ved solvensproblemer forstås, at et selskabs basiskapital ikke opfylder det lovmæssige solvenskrav. Ved fastsættelsen af selvbeholdet skal det lægges til grund, at mindst 25-30 pct. af skadesforsikringselskaberne skal have solvensproblemer, før man taler om solvensproblemer i branchen.

Finanstilsynet har sat nye solvensregler i kraft pr. 1. juli 2007 med virkning første gang for 2007-regnskabet - de såkaldte Solvens-1½-regler. De nye regler er et skridt på vej mod de nye Solvens-2-regler i EU-regi, der forventes at træde i kraft i 2012. Målet med de nye regler er at afspejle forsikringselskabernes individuelle risici på en mere rigtig og nuanceret måde, end det hidtil er sket under Solvens-1-reglerne. De nye Solvens-2-regler vil medføre væsentligt forøgede krav til selskabernes risikostyring.

Der foreligger ikke på nuværende tidspunkt beregninger baseret på Solvens-1½-reglerne, idet selskaberne først vil skulle indberette oplysningerne til Finanstilsynet. Disse vil foreligge efter maj 2008. Indberetningerne vil kunne lægges til grund ved en fastsættelse af branchens selvbehold, umiddelbart før ordningen træder i kraft.

Skadesforsikringsselskabernes egne prøveberegninger for Solvens-2, som er indberettet til Finanstilsynet, tyder på, at selskaber med en markedsandel på ca. 25-30 pct. vil have solvensproblemer ved erstatninger for NBCR-terrorskader på netto 2-2½ mia. kr. Omvendt tyder beregninger baseret på de hidtidige Solvens-1-regler på, at der først ved erstatninger på netto 10 mia. kr. eller mere vil være en tilsvarende andel med solvensproblemer. Det er formodningen, at tærsklen, for hvornår mindst 25-30 pct. af selskaberne vil få solvensproblemer, vil ligge et sted mellem 2½ og ca. 10 mia. kr. i nettoerstatninger.

Det oplyses i arbejdsgruppens Rapport om Terrorforsikring i Danmark, at det er arbejdsgruppens vurdering, at der p.t. kan købes genforsikring for NBCR-terrorskader på bygninger mv. for op til 3 mia. kr. på almindelige markedsvilkår, hvis skadeforsikringsbranchen går sammen om købet.

På denne baggrund er det formodningen, at et selvbehold vil være på mindst 5-5½ mia. kr. ved etablering af ordningen, idet der både er taget højde for, hvor meget branchen selv som minimum kan bære under ovennævnte kriterier samt den aktuelle størrelse af genforsikringsmarkedet for NBCR-terrorskader på bygninger mv.

Stk. 6 fastlægger, at medlemmer af det i *stk. 4* nævnte Terrorforsikringsråd består af repræsentanter fra Finansministeriet, Økonomi – og Erhvervsministeriet, Finanstilsynet og Forsikring og Pension.

Det bestemmes i *stk. 7*, at de nærmere regler for Terrorforsikringsrådets arbejde fastsættes af økonomi- og erhvervsministeren, herunder regler om udpegning af medlemmer, tidsfrist for indstilling af størrelse af beløbsgrænse og den til grund herfor foreliggende dokumentation.

Stk. 8. Skadesforsikringsselskaberne skal betale en årlig risikopræmie til staten for at få stillet genforsikringsgarantien til rådighed. Risikopræmien foreslås, ved ordningens ikrafttræden, fastsat til 0,15 pct. af genforsikringsgarantien. Det svarer til et provenu på 22,5 mio. kr. årligt, der som udgangspunkt tilfalder statskassen. Risikopræmien kan dog, i henhold til *stk. 9*, ændres af økonomi- og erhvervsministeren i tilfælde af, at EU-kommissionen i forbindelse med en vurdering af ordningens overensstemmelse med statsstøtteregelejerne konkluderer, at der skal ligge en anden risikopræmie til grund.

Til § 4

Stk. 1 fastslår, i hvilke tilfælde den statslige genforsikringsgaranti vil blive effektueret. Dette sker først, når de opståede erstatningskrav som følge af NBCR – terrorskader overstiger den beløbsgrænse, som fastsættes årligt. Beløbsgrænsen kan også nås, hvis der er flere terrorangreb, således at skaderne samlet overstiger grænsen. Grænsen skal være nået inden for et kalenderår. Om den årlige vurdering af beløbsgrænsen henvises til bemærkninger til *stk. 4* i § 3.

Stk. 2 fastslår, at den statslige genforsikringsgaranti maksimalt kan beløbe sig til 15 mia. kr. årligt, hvorved forstås kalenderåret.

Til § 5

Stk. 1 fastslår, at erstatningskrav, der er større beløbsgrænsen, skal anmeldes til økonomi – og erhvervsministeren af den i henhold til § 3, stk. 3 etablerede juridiske enhed og stk. 2 fastslår, at udbetalinger fra statsgarantien sker til den førnævnte juridiske enhed. Udbetalinger vil først kunne ske, når de enkelte selskaber har opgjort deres erstatningsforpligtelser. Sådanne erstatningsforpligtelser vil altid være behæftet med en vis usikkerhed, hvorfor der ved skadernes endelige opgørelse vil finde en regulering sted.

Til § 6

Bestemmelsen fastslår, at udbetalte beløb fra den statslige genforsikringsgaranti skal tilbagebetales til staten og at dette skal ske efter reglerne i § 7.

Stk. 2 fastslår, at summen af de risikopræmier, tillagt den gennemsnitlige statsrente der er betalt frem til en terrorbegivenhed, der udløser den statslige garanti, indtræder, fratrækkes i det beløb, der skal tilbagebetales til staten, hvorefter summen af risikopræmier er nulstillet. Rentetilskrivning sker ved hvert kalenderårs udløb.

Stk. 3 fastslår, at staten ligeledes får sit tilgodehavende forrentet med den gennemsnitlige statsrente og på tilsvarende måde som i stk. 2 sker rentetilskrivningen ved hvert kalenderårs udløb. Herved sikres parallelitet i rentefod og tilskrivningsperiode.

Til § 7

Det er en præmis, at eventuelle forpligtelser i relation til terrorforsikringsordningen ikke optræder i forsikringsselskabernes regnskaber. Hvis forpligtelserne indgik i regnskaberne, ville det belaste selskabernes solvens og derfor ikke løse det problem, at branchen er truet som følge af terrorangreb. Der vil derfor udelukkende være tale om forpligtelser mellem forsikringstagerne og staten.

Stk. 1 fastslår, at alle forsikringstagere, der har forsikret bygninger, løsøre, herunder driftstab, motorkøretøjer og skibe mod kaskoskader i løbet af en årrække kollektivt vil skulle foretage en tilbagebetaling til staten for dennes udgifter, uanset om de er eller har været dækket af terrorforsikringsordningen.

Stk. 2 fastslår, at tilbagebetaling sker ved en årlig opkrævning på policen. Beløbet opkræves via en aftale på forsikringspolicerne opgjort som en fast procentsats af forsikringspræmien.

Til § 8

Bestemmelsen fastslår, at uoverensstemmelser mellem økonomi- og erhvervsministeren og den i § 3, stk. 3 nævnte juridiske enhed i givet fald kan afgøres ved voldgift. Afklaring af uoverensstemmelser ved terrorangreb bør løses hurtigt, hvorfor voldgiftsinstituttet er mere hensigtsmæssigt end afklaring ved domstolene. Uoverensstemmelser kan f. eks. dreje sig om, hvorvidt der er anvendt NBCR-våben, om skadens størrelse overstiger selvbeholdet m.v.

Til § 9

Det foreslås, at økonomi- og erhvervsministeren bestemmer, hvornår loven skal træde i kraft.

Til § 10

Loven skal ikke gælde for Færøerne og Grønland, da det forsikrede skal befinde sig i Danmark og således ikke omfatter hverken færøsk eller grønlandsk område.